

13. CONCLUSIÓ: CAP A UNA SESSIÓ DE TREBALL CONJUNTA

És obvi que les polítiques que s'han senyalat en els apartats precedents marcarien una transició important cap el que hem anomenat *el dret a la ciutat*. No son exhaustives però si marquen en una direcció clara per tal de crear formes novedoses de *governance* urbanes i que siguin vàlides pel segle XXI.

Han de ser novedoses pel fet que la ciutat s'ha transformat. Les importants mutacions ocorregudes en el marc de la globalització, redefeixen i reterritorialitzen la ciutat amb una composició inèdita: d'una banda la component migrant, d'altra banda la centralitat creixent d'un tipus treball posindustrial que no pot ser mai valoritzat tal i com es feia pel treball industrial.

Han de ser vàlides pel segle XXI pel fet que les actuals polítiques s'han mostrat en els darrers temps en crisi. La crisi de la financiarització i del neoliberalisme és també la crisi de la ciutat, de la política i de la representació. Cal doncs apuntar en un marc diferent, ser agosarats/des i plantejar experimentacions de governamentalitat que suposin un nou relat de fet per la ciutat. Diversos governs, com per exemple a Brasil de la mà de Lula i fins i tot el propi Obama als EEUU, es plantegen i actuen en aquesta direcció. A Europa per contra no es percep cap model nou després de la crisi de l'actual.

Al llarg de la recerca hem tractat de captar alguna d'aquestes transformacions urbanes i posar sobre la taula casos de moviments emergents a l'espai urbà. Hem senyalat també la crisi de les institucions, però alhora hem assenyalat una oportunitat: *la crisi pot ser superada des de l'àmbit local experimentant una cooperació intensa entre moviments i institucions, unes institucions que es posin a servei d'aquests moviment pel fet que aquests tenen solucions a la crisi*. No hi ha dubte que el camí serà difícil, que justament la crisi el fa complex. Ara bé, les institucions han de triar si volen seguir buidant-se o si volen aliar-se amb els moviment emergents; si ho fan, si ho fan de veritat, tindran a aquests del seu costat.

Estem convençuts que aquest és el camí per reconstruir la ciutat, per actualitzar els drets. Una part important de l'acadèmia sap també que aquesta és la recepta. Una part de les institucions locals ho saben també i han començat aquesta experimentació. És per això que com a part final de la recerca, organitzarem un seminari sota el títol "El Dret a la Ciutat: Noves Formes de Governar-nos", amb sessions de treball intensives sobre aquestes qüestions. Serà al mes d'octubre a Terrassa i entre els convidats/des a aquesta discussió, volem sondejar a les següents persones:

1. Acadèmics, investigadors, professors d'universitat i directors/es d'institucions culturals, com Joan Subirats de l'Igop, Jordi Sanchez de la Fundació Jaume Bofill, Manuel Borja del MNCARS, Jorge Ribalta del

Macba, Judit Carrera del CCCB, Vicenç Navarro de la UPF i Cristina Carrasco de la UB, entre d'altres.

2. Polítics de les institucions locals i supralocals, com òbviament els regidors de Terrassa, a més d'Itziar Gonzalez (regidora de Ciutat Vella), Ricard Gomà (Tinent d'Alcalde de Barcelona) i diputats com Joan Herrera, Toni Comín.
3. Persones que participen activament en els moviments que hem recorregut a la recerca: les oficines de drets socials, les associacions migrants i el Fòrum de Vida Independent, a més d'altres moviments interessats.
4. El propi equip de la present investigació.

Al mes de juliol tancarem la proposta, les dates i el lloc. Pensem que el seminari mantindrà la recerca viva, i el que és més important, la traurà un cop més del format paper –un desig que ha recorregut tot el procés de recerca a través dels seminaris constants que hem anat organitzant—i posarà el debat enmig de la ciutat, enmig de la crisi per pensar, reflexionar i actuar en relació a com volem governar-nos.